

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

19 200 Kr., betyder det, at han af Staten faar en Ydelse paa i alt 18 015 Kr. Resultatet for ham vil altsaa blive, at dersom han til Statskassen indbetaler de 1 185 Kr., der er Forskellen mellem de to Tal, gives der Saldokvittering for det Laan, som Staten under Krigen har ydet hans Hustru. Hvis den samme Styrmand havde været ugift, vilde Afregningen ændres derved, at Dyr-tidstillægget bortfaldt paa Kreditsiden, samtidig med at Hustrulaanet bortfaldt paa Debetsiden; Resultatet vilde i saa Fald blive en Saldo paa 11 498 Kr. i Styrmandens Favør. Da imidlertid Ydelsen til en Ikke-Forsørger ifølge en Bestemmelse i Lovforslaget § 5, Stk. 2, i intet Tilfælde kan overstige 10 000 Kr., vilde den kontante Ydelse til en saadan Styrmand altsaa blive begrænset til dette Beløb.

Som en naturlig Fortsættelse af den Afregningsordning, jeg her har omtalt, er der i Lovforslagets 2det Afsnit optaget en Række Særbestemmelser om økonomisk Hjælp og lignende Ydelser til de søførende, der blev afskaaret fra Danmark den 9. April 1940, tilsigtende at skaffe de paagældende søførende en Slags økonomisk Kompensation, fordi de kom til at virke under mindre gunstige økonomiske Forhold, end de var vant til og havde forudsat ved deres Udmønstring med det danske Skib, de var om Bord i den 9. April.

Det drejer sig dels om at skadesløsholde de søførende for det Tab, de maa antages at have lidt ved at faa mistede Effekter erstattet med Beløb, der er lavere end de Beløb, de vilde have oppebaaret efter gældende danske Bestemmelser, dels om at yde en Godtgørelse til saadanne søførende, som i Tilslutning til deres Tjeneste om Bord har været fængslet eller terneret i Udlandet, og som ikke omfattes af Bestemmelserne i Afsnit 3 i Loven af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, dels endelig om at afbøde Konsekvensen af, at Skibsofficerer ikke har været i Stand til at opretholde deres danske Pensionsforsikringer. For disse Forholds Vedkommende gælder det samme, som jeg allerede har sagt, at det efter alt, hvad der er passeret, maa synes rimeligt, at Statskassen træder hjælpende til for saa vidt muligt at faa de søfarendes Økonomi bragt paa Fode igen. Jeg skal ogsaa paa dette Omraade henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget.

Det har ved Udarbejdelsen af Lovforslaget ikke været muligt at forudse alle de Tilfælde, der kan tænkes at komme til at foreligge, fordi de søførende har maattet

virke under højst forskelligartede Forhold, og det er derfor sandsynligt, at der vil komme til at foreligge Tilfælde, hvor en Sømand ikke uden videre kan indpasses i Lovforslagets Rammer, men hvor det maa findes naturligt, at han opnaar de Goder, som Lovforslaget omhandler. Der er derfor i Lovforslaget optaget en Bestemmelse, som giver Hjemmel for Handelsministeren til efter Omstændighederne med Finansudvalgets Tiltræden at tillemppe Lovens Principper efter saadanne Tilfældes individuelle Omstændigheder.

Ifølge en Bestemmelse i Loven af 1. Oktober 1945 om Oprettelse af „Danske Søfarendes Mindefond af 1945“ skulde $\frac{1}{4}$ af de Beløb, der blev afdraget paa de rentefri Laan, som Staten under Krigen har ydet de søfarendes Familier, tilfalde Mindefonden. Da nu de Afskrivinger paa Laanegælden, som bliver en Følge af Gennemførelsen af dette Lovforslag, i vidt Omfang vil træde i Stedet for egentlige Tilbagebetalinger af eller Afdrag paa Gælden, er det foreslaaet at tillægge denne Fond et Beløb paa 1 Mill. Kr. som en skønsommæssig anslaaet Erstatning for den Indtægt, der var forudsat ved selve Mindefondsloven.

Ærede Medlemmer vil erindre, at Mindefonden blev paa 1 Mill. Kr. Jeg vil gerne nævne, at der fra privat Side ved et Par Lejligheder er givet Smaabeløb dertil, hvilket har været til megen Opmuntring, og hvis der skulde være andre, som af deres gode Hjerter vilde give yderligere dertil, vilde det kun være af det gode. Efter det her foreslaaede vil Fonden i alle Tilfælde komme op paa fulde 2 Mill. Kr.

De Love, der er gennemført efter Danmarks Befrielse, som specielt vedrører de søfarendes Forhold, har ogsaa omfattet Fiskerne; dette er imidlertid ikke Tilfældet med det her foreliggende Lovforslag, fordi Fiskernes Indtjeningsmuligheder hjemme og ude under Krigen har ligget afgørende forskelligt fra de egentlige søfarendes Indtjeningsmuligheder, saaledes at der allerede af denne Grund ikke kan siges at være tilstrækkelig Anledning til at medtage Fiskerne i denne Lov. Hertil kommer yderligere, at det næppe vil være muligt at tilvejebringe de Oplysninger, der i det enkelte Tilfælde er nødvendige for at foretage en virkelig Afregning for Fiskernes Vedkommende, og det er derfor foreslaaet; at Lovforslaget kun skal omfatte de egentlige søførende.

Det er meget vanskeligt med blot nogenlunde Sikkerhed at sige, hvor store Udgifterne bliver for Staten ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Efter de fore-